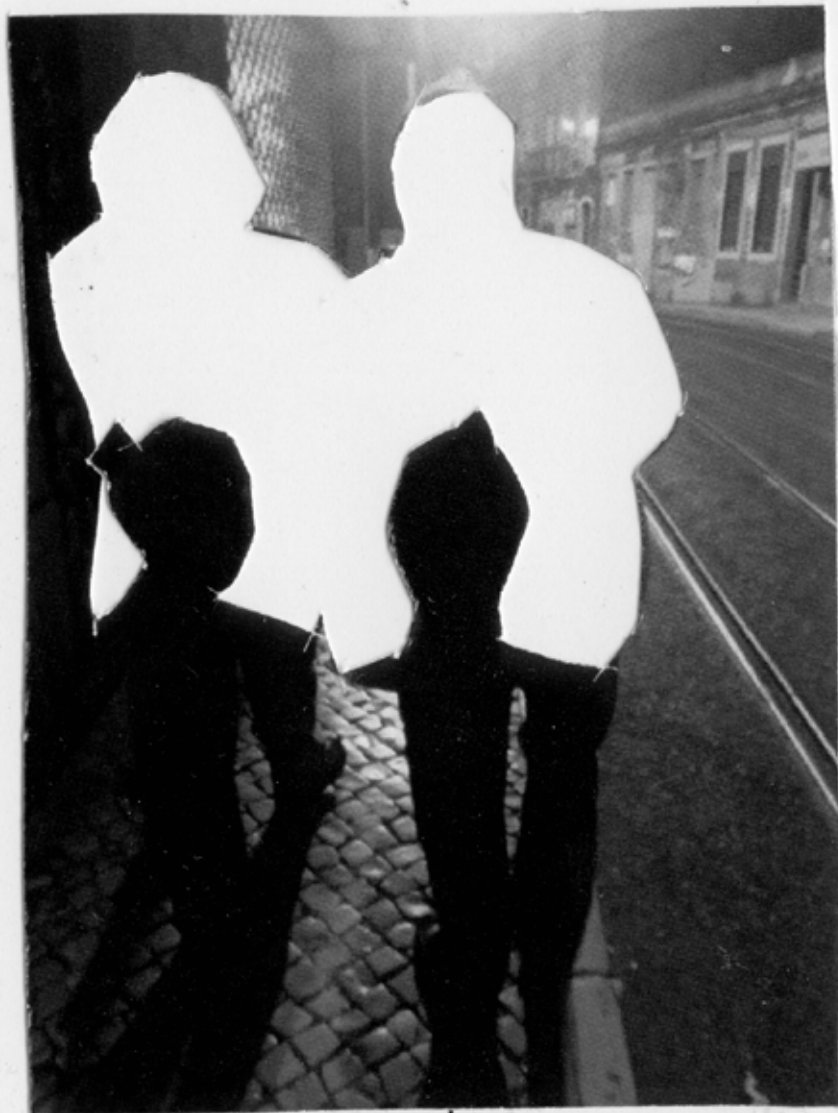
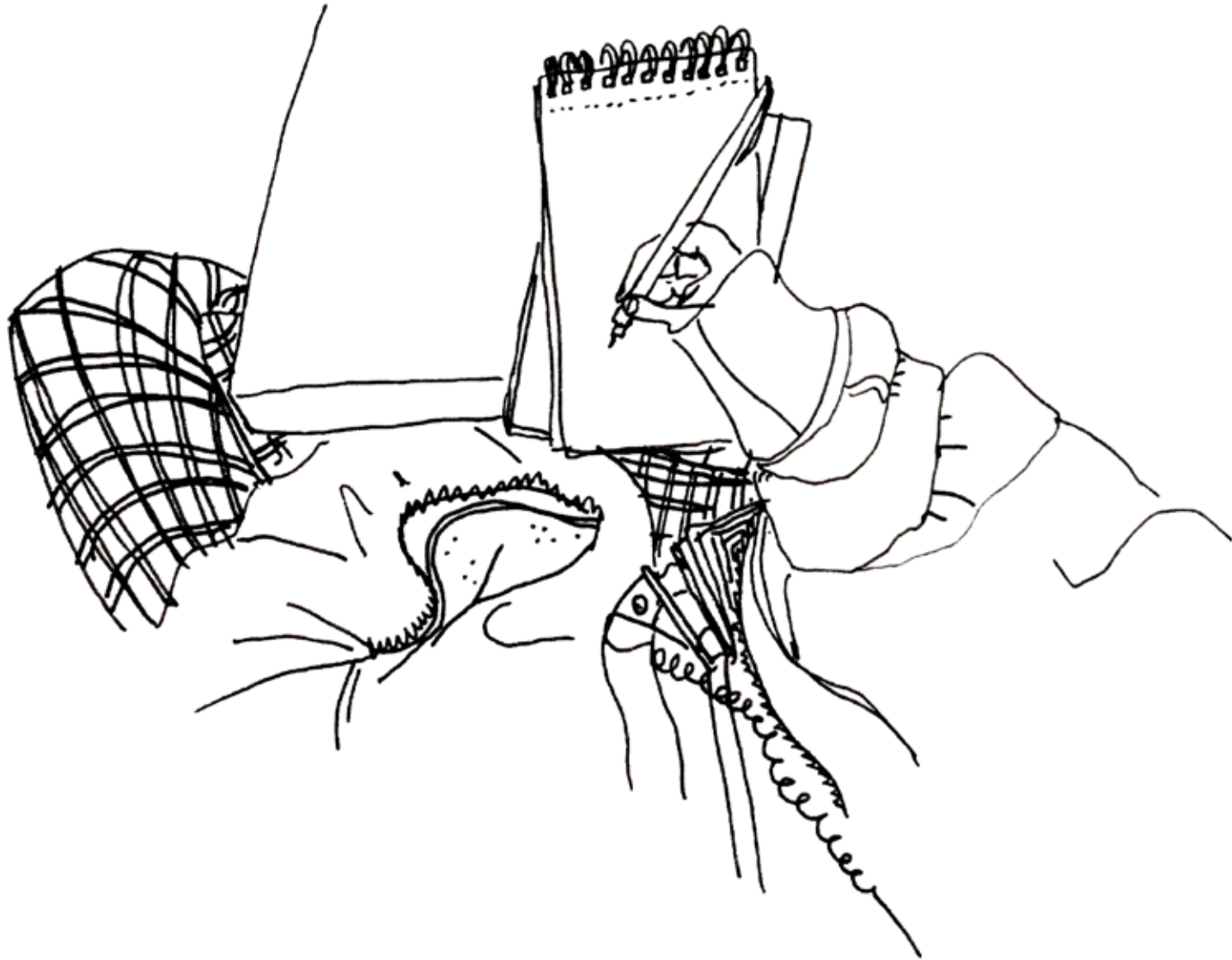

ON BEDDOELDE

GROEPEN

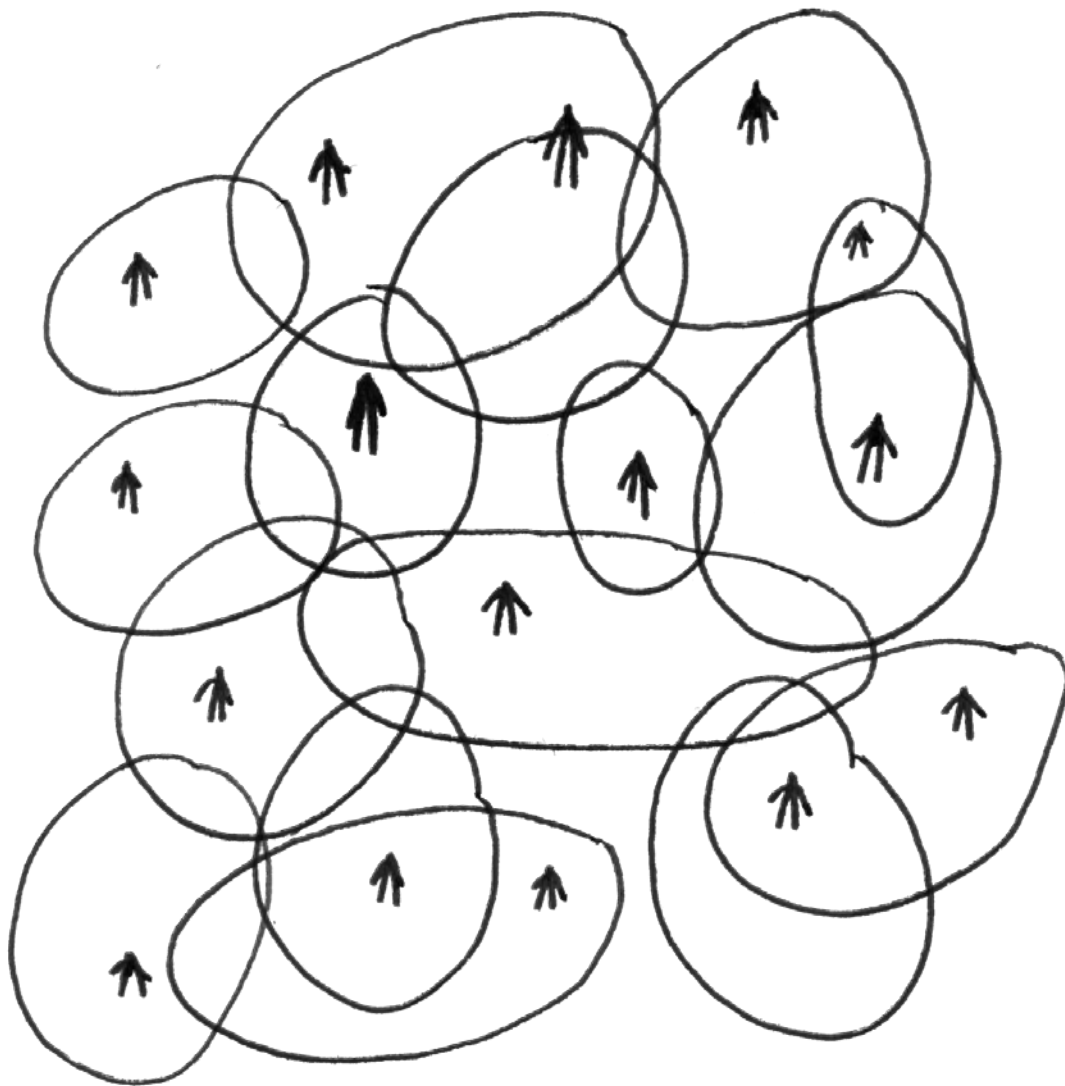
JUDITH GLIMMERVEEN

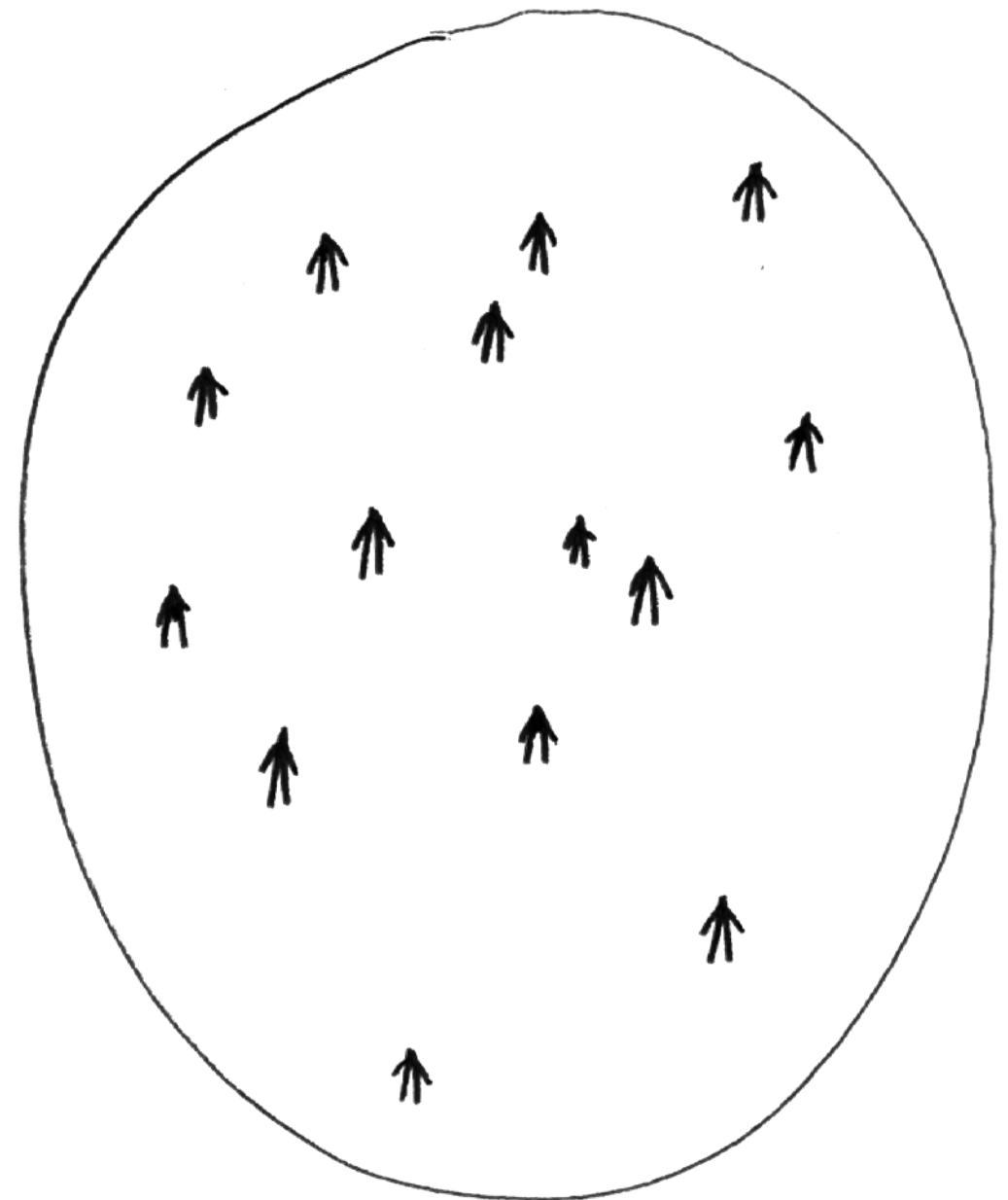
Soms stel ik me voor wat er zou gebeuren als de trein opeens stil zou komen te staan en we vast zitten zonder te weten waarom. Waarschijnlijk praat ik dan met de mensen om mij heen en misschien zouden we wel samenwerken om vrij te komen. Wat zouden we betekenen voor elkaar?

Blijkbaar heb ik een aantal zelfde keuzes gemaakt als de mensen om mij heen. Ook al is het maar voor even, onze levens lopen parallel aan elkaar. Hoe onbedoeld dan ook, het zorgt ervoor dat we een groep vormen.

Ik ken mensen die weer mensen kennen,
 die weer mensen kennen,
 die weer mensen kennen,
 die ook weer mensen kennen.

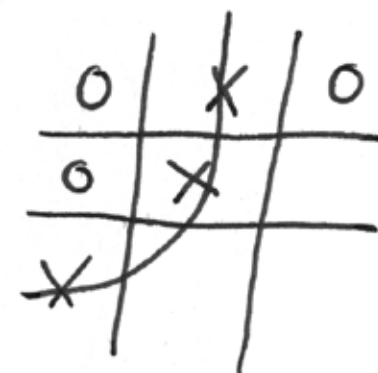
Iedereen heeft een eigen cirkel,
 maar als je dat optelt blijft er maar een cirkel over.
 Hoe komt het dan dat je juist de mensen kent
 die je kent?

Het schijnt dat je binnen zes handdrukken de hele wereld indirect een hand hebt geschud. Wie is dan nog de vreemdeling?

Onbedoelde groepen ontstaan uit bewuste en onbewuste ontmoetingen. Door het (toevallig) bij elkaar komen binnen een bepaalde ruimte zoals een gebouw, een trein of op een plein. Het gaat over het idee dat men niet zo vreemd van elkaar is als in eerste instantie misschien lijkt. In je eentje betekent niet alleen.

Is het dan toeval dat je de mensen leert kennen die je leert kennen? Of is het het geluk naar je eigen hand zetten zoals het meisje tegenover mij doet in de trein...

Mijn moeder let op alle kinderen op het strand, net als haar moeder vroeger deed. Ik merk dat ik dat nu ook doe, maar op een andere manier.

Je zal altijd bij een onbedoelde groep horen.
Onbedoeld of onbewust, het maakt niet uit.

' H E B B E N W E A L L E S ?

V I J H E B T E E N R U G Z A K

I K H E B E E N R U G Z A K

W E H E B B E N D E H O N D

W E H E B B E N E L K A A R '

Zoals de vrouw in de bus tegen haar zoontje, haar hond
en zichzelf zei: 'we hebben elkaar.'